

נשתי מדות פרק עשירי מנחות צא.

הואיל ויבית ומן הצאן במאן דבתיב יחרו. למדכביד מן הצהמה
והדר כביד *ו) מן הבקר ומן האלן משמע שניהם (וצקונטרס)
פירש בע"ה) דתריוייהו אפירושה דצמה מדלג כביד מן הבקר והאלן
משמע שניהם דלתא לפרש מאיזו צמה מן הבקר ומן האלן מזה אחד

וּמֹה אֵלֶּה ⁶ וְאֵף ע"ג דְּרֵשׁ צִמְמוּרָה
(דף כח:) כֹּלֵי דְרִו"י כִּדְרֵה נְמִי
דְּרֵשׁ הֵסֵם מ"מ אִי לֹא כְּמִידָּה הֵכָּא אִי
לְחֹלֶם וְהִירֵשְׁתָּ לָּא לְמִימֵר צִמְמוּרָה
יִתְדוּ ⁷ וְכָל הַחֹבְבִים שְׁנוּבְחוּ שְׁאֵל
צִמְמוּרָה מִימָה הָא לְמַה לֵּי קִרְא אִין
דְּרֵשְׁתִּין צִרִים מִכִּלְתִּין (דף קג.) מִן
כְּמֹה שְׁמֵרֵת עֲשִׂית יֵהָ נִדְר וְאֵם
לֹא יֵהָ נִדְבָה לִיבְעִי נִסְכִּים כְּמִדְבָּה
וְכִי מִימָה לְלִבְעִי נִסְכִּים לֹא הִוָּה
מוֹקִי לִיָּה לִקְרָא אִי עַל כְּרִמְיָךְ
צִרְךָ לְאֻקוֹמוֹי הִבִּי שְׁאֵל אִי חֲמֵה
אֹמֵר כֵּן פִּסְלֹתוֹ כְּדֹאמֵר רִבִּי יוֹחָנָן
לְעֵיל גִּבִּי אֲשֶׁם מִזְרַע וְנֹרֵחַ דְּכִידִי
נִסְכִּיהָ מִשּׁוּם דְּהִלּוּ לֹא קִרָּא
דְּמוֹלָא שְׁפִתִּין מִדְּהִלּוּ וְאֵם נִסְכִּי
לִיָּה וְעִיקָר קִרָּא לְאִסְרִינָה אֲמַר:

ה פרט ה לריח ניחוח
ל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש דבר
כל שאין בא על חמא אצויא חמאת ואשם שהן באין
ממעשר ופסח שאין באין על חמא ת"ל עולה השתא
ז מה מרבית ביה מה הפרט מפורש שאינו מחוייב
מחוייב ועומד להביא ולדות *קדשים ותמורתן ועולה
ששם שנתן לרעהי וכל הזבחים *שנובחו שלא לשמן
שלא לפלא נדר או ה לנדבה למה לי לחלקם איצטרך
דמייתי נדר ונדבה לא ה ליבעי נסכים קמ"ל דאייתי
ם ואי אייתי נדבה לחודיה לייתי נסכים הניחא לרבי
למה לי ס"ד אמינא אייתי נדר לחודיה ליבעי נסכים
עי נסכים אייתי נדר ונדבה תיסגי בנסכים דחד קמ"ל
סלקא דעתך אמינא ה"מ ה דאק מייתי עולה בנדר
איכא אבל היכא דקא מייתי עולה ושלימים בנדר א
דבה שם נדר אחד ושם נדבה אחת היא ותיסגי ליה
במועדיכם וכי תעשה בן בקר עולה או זבח למה לי
אמינא הני מילי היכא דקא מייתי עולה ושלימים בנדר
בנדבה אבל היכא דקא מייתי שתי עולות חדא בנדר
וני שלימים אחד בנדר ואחד בנדבה אימא שם שלימים
דחד היא ותיסגי ליה בנסכים דחד קמ"ל *לפלא נדר או
דעתך אמינא הני מילי היכא דמייתי שתי עולות חדא
דמי שני שלימים חדא בנדר וחדא בנדבה אבל היכא

בגדר ושתי עולות בגדרה אי נמי שני שלמים בגדר ושני אחד הוא ושם נדר אחד הוא ותיסגי ליה בנסכים דחד מן הבקר או מן הצאן למה לי סלקא דעתך אמינא (ב) הני בחד מינא תסגי ליה בנסכים דחד קמ"ל (ב) כהן תעשו מילין בזה אחד זה אבל בבית אחת תיסגי ליה בנסכים

תו של מצורע ואישמו מעון נסכים: מנא וזני מילי דת"ר
מנחה במנחה הבאה עם הזבח הכתוב מדבר אתה
הזבח או אינו אלא במנחה הבאה בפני עצמה כשהוא
ת העולה ואת המנחה היו אומר במנחה הבאה עם
ין איני יודע אם מעונה נסכים ואם לאו ת"ל ויין לנסך
העולה או לזבח לכבש האחד עולה זו עולה מצורע
או לזבח זו אשם מצורע ותיפוק ליה תרוייהו מזבח

ומר דכבר כתיב בראש הפרשה עולה או זבח מה חלמוד לומר על העולה או ויסיפוק ליה תרוייבו. מטאת ואשם מזבח ולא ליבעי קרא לכל חד וחד:

[illegible]

הכי נמי מן הבקר ומן האֵלן כיון דלא כתיב צהו יחדו משמע נמי כל אחד בפני עצמו ולא ליטעריך קרה תלמי: **והואיל ודכסי**. ויבאר (ה) ומן האֵלן כיון דהוה ייה למליכתם מן האֵלן וכתבי ומו כמו דכסי יחדו דמי. ונבי אציו ואמו אע"ג דכסי ואמו לא משמע יחדו משום דהאם לא אפשר כלל יי דהיי ליתבי ומוקלו אציו אמו משמע אציו קולל נמי. וכל יאסיי דכסי אע"ג דלא כתיב

[illegible]

והספא דאמרס או. מן האן אמר לדרשא
לתקן או לתפלא דרז או דנדה למה י
לתקן אינטרן קדא? כי: הניטא לרבי
אישי. דלמר אפי' דלא מביי יודו כמו
דמביי דמי לכי אינטרן האי או לתקן:
א' מי איפא. דאיטי שלימס דנדר
עולה דנדרה ציי נקסיס כל דז וחד:
וצה. או למה י: או שלימס. או למה
י: רבי אישי. דנקפא לוי מייטוט עולה
הטוי (א) מן הבקר או למה י דנעשאל
לרבי יומן דדריס (א) האי או לתקן (א) ורבי
אישי נקפא לוי לתקן מן וחס מן האן
ומאל עולה בקרנ מן הבקר (א) ולמטי
ומאל הטוי נקפא לוי ממנ בבקר ומן האן:

[illegible]

הלמוד לומר. בפרשת שלח ויין לנסך רביעית ההין וגו' לא היה צריך קרא ל
לזבח: אלא עולה זו עולה מזורע: זה אשם מזורע. ששלשמן עשויים נספ

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלם

1. אם עליה קרבנו מן
הבקר וזכר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד יקריב
אתו לרצנו לפני יי:

- יִרְקָא ג' 2. וְאֵם מִן הָעָאן קִרְבָּנָהּ מִן הָעֵינִים
לְעֵלְמָא אֲדָרָה קִרְבָּנָהּ:
שְׁלֵשָׁה אֲדָרָה תְּמִימִים יִרְקָא:
יִרְקָא א' 3. וְעֵשֶׂת אֵשֶׁת לִי עֵלָה
וְאֵבָה לְפָלָא אֲדָרָה אֲדָרָה
מְבֻרָה וְאֵבָה מְבֻרָה:
תְּקַדֵּשׁ רִיחַ הָעֹלָה לִי
הֶקְבֵּר אוֹ מִן הָעָאן:
מְבֻרָה ט 4. וְכִי תֵעָשֶׂן בְּכָר עֵלָה
אֲבָה לִי לְפָלָא אֲדָרָה אֲדָרָה
שְׁלֵמִים לִי מְבֻרָה טו' 5. מְבֻרָה אֲדָרָה תֵּשֶׁן
כֶּבֶד תֵּשֶׁן לְאֹדָר
מְבֻרָה: 6. כִּבְשֵׁי תִשְׁמִיעִי קִרְבָּנִי
לִפְנֵי הַתְּהִימִים וְכֹבֶשֶׂת
אֲשֶׁר בְּתָה תִקְרָה תִּמְלִיחַ
עֲשִׂרִים סִמָּה
מִנְחָה מְלֹחֶה בְּשֵׁמֶן וְלֵל
אֲדָרָה טו' יִרְקָא י' 7. אֲתֵּן הֶבֶר מִן הָעֵלָה
אֲחֵרָה וְהָעֵלָה וְהֶבֶר
עֲלֵי הַכֹּהֵן וְהֶבֶר:

(רש"י ד"ה וליכתוב וכו')

- נִסְכִּים בְּמִי מִמַּעַט מִמֶּנּוּ
הַבָּקָר: (ב) ד"ה ור' יאִשְׁיָה
וכו' מִמֶּנּוּ הַבָּקָר וכו' וּמִן הָאֵלֶּן
הַסָּד' וְחֹמֶ"כ מ"ה אֵלֶּן אִי
אֵימִי צִבְתָּ אֶחָת וְחֵמָּה שְׂבִינְתִּים
נִמְחָק:

עין משפט
נר מצוה

ל"ז א מ"י פ"ד מהל' תמורה
הל"ח:
ל"ח ב מ"י פ"ב מהל'
פסוק"מ הל"ז:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

(ח) נראה דג"י רבינו ה"י ועולה
הבאה מן התמורות וכן הוא
גירסת רש"י כח"י בלשון ראשון
ונראה דברש"י שלפנינו ז"ל
ל"א עולה הבאה מן התמורה
היינו כו' ובהו א"ל להגות
ז"ק.

שיטה מקובצת

[illegible]